

Onze Vogels

61e jaargang no. 7, juli 2000

maandblad van de nederlandse bond van vogelliefhebbers

Onbekende uit het land van de

Het goudborstduifje van Nieuw-Guinea is al enige jaren een bekende voliërevogel.

Latijns: *Gallinula rufiflora*.
Engels: Cinnamon Ground-Dove.
Duits: Goldbrusttaube.

Toen liefhebbers zich deze sierlijke duif aanschaffen om er broedresultaten mee te behalen, bleek dit een riskante onderneming te zijn, omdat ons menselijk onderscheidingsvermogen tekortschiet om met één oogopslag te zien wat een man of vrouw is. Het verschil in verenkleed tussen beide geslachten is zo minimaal dat gemakkelijk een totaal verkeerde diagnose gesteld kan worden.

De keus is als een lot in de loterij dat doorgaans uitloopt op een niet. Het vrouwtje is wat bleker op de borst en het voorhoofd. Om het geheel wat gecompliceerder te maken: er zijn wat minder mooie mannen en wat briljanter gekleurde vrouwtjes. De vogels bleken of twee mannen te zijn (en zo'n stel levert nog steeds geen broedresultaat) of twee vrouwtjes die wel eieren leggen, maar onbevuchte eieren bieden geen resultaat voor de toekomst. De nieuwste vorm van seksbepaling is een grote verbetering om een gunstig resultaat voor jongen te krijgen. Een echt stel is echter nog geen garantie voor een goed broedresultaat. Het moet tussen de vogels klikken. Eerst dan is een goed verwachtingspatroon gerechtvaardigd. Er zaten dus voor de duivenliefhebbers heel wat haken en ogen aan het

Zoe's Imperial duif

Diksnavel grondduif

duiven

Papoea's

Goudborst grondduif

Vogel

copy

Goudborst grondduif

houden van deze bijzondere duifjes. Toentertijd was er weinig bekend over het gedrag, de broedtijd en de voeding. Men heeft uit eigen ervaring al die gegevens moeten verzamelen. Omdat deze vogels door hun exclusiviteit bepaald geen goedkope aanschaf waren, was er slechts een beperkt aantal liefhebbers, dat zich dergelijke buitensporige uitgaven kon veroorloven. Ieder jaar komt er nu een redelijk aantal jongen op stok, zodat door heel wat meer liefhebbers tegen een redelijke prijs een paartje aangeschaft kan worden.

Gedurende het paringsgedrag tilt de man zijn vleugels op met de bedoeling het vrouwtje te imponeren. Hij is veelal op de grond te vinden om er zijn voedsel te zoeken, dat hoofdzakelijk bestaat uit gevallen vruchten, zaden en insecten. Het is een bedrij-

vig vogeltje, dat snel trippelend en kopknikkend zich over de junglebodem voortbeweegt alsof hij beseft dat hij te laat komt voor een afspraak. Zijn nest is maar een onbeduidend bouwsel van wat takjes en belegd met dorre bladeren. Daarop komt het ene hegele eitje te liggen.

Het nest ligt doorgaans niet hoger dan een meter van de grond goed verscholen in een palmstruikje of in een goed bebladerde struik.

Dit goudborstduifje komt in vrijwel alle gebieden van Nieuw-Guinea voor. Hij heeft dus niet het predikaat "bedreigd" aan zijn veren hangen. Door de gunstige ontwikkeling in de avicultuur is er weinig vraag voor pas gevangen vogels uit het wild. Deze vogels zijn vrij moeilijk tot broeden te bewegen, wat met de vogels geboren in gevangenschap heel wat makkelijker

gaat. Het is moeilijk zijn roep in fonetisch schrift weer te geven. Als dat zou lukken wordt het een weergave waarmee u geen brood kunt bakken. Het best kan het geluid worden vergeleken met het geluid van een motor in de verte. Het geluid is eveneens vergelijkbaar met het ratelende paargedrag van een pad of zelfs van een insect. Misschien hebt u een betere omschrijving.

Door de opgedane ervaring kan men nu vaststellen dat de gemiddelde broedtijd negentien dagen bedraagt en het jong ten hoogste 20 dagen in het nest verblijft.

Het succes met dit duifje in de avicultuur is dus met recht een successtory te noemen, dankzij de goede zorgen van de liefhebber die zich heel wat moeite, inspanning en geduld heeft moeten getroosten om met dit duifje een doorslaand resultaat te bereiken. In het wild schijnt de populatie van het ene op het andere jaar sterk te schommelen. In de bergregio's in de omgeving van de provincie Karima schijnt eens in de tien jaar een overproductie aan Bamboozaden voor te komen. Dat is de reden dat de goudborstduifjes zich in die tijd ongelimiteerd kunnen vermenigvuldigen.

GERAADPLEEGDE LITERATUUR

- *Handbook of the Birds of the World*
- *Die Wildtauben der Erde* - Gerhard Röster
- *The Birds of Papua New-Guinea* - Brian J. Coates

Auteur:

Cees Schoitz

Gefotografeerd bij:

Borgstein / Avifauna / P. Voets

Diksnavel grondduif

De laatste der Mohicanen

De makige

Ook wel Japanse fris  genoemd.

Om de een of andere reden lukt het niet om de makige of Japanse fris  opgenomen te krijgen in het vraagprogramma. Allerlei creatiemutaties blijken de voorkeur te hebben. De Mehringer (mini Parijse fris ), de Rheinl nder (mini Lancashire), etcetera.

Steeds was daar de mening dat de makige te weinig wordt gekweekt om hem op te nemen in het vraagprogramma. Maar weet men wel dat het een van de laatste echte rassen is en als zodanig het recht heeft opgenomen te worden in de standaard postuurkanaries. Voor "echte rassen" moeten we blijven vechten, zodat ze niet verloren gaan. Kijk naar onze London Fancy, een vogel die verloren is gegaan en een mythe heeft opgebouwd van "wil de echte London Fancy opstaan".

Wat is nu eigenlijk het verhaal van de makige of Japanse fris ? In het begin van de jaren zeventig is de makige voor het eerst vanuit Japan ingevoerd in Duitsland en heeft daar enige bekendheid gekregen. Ook in Nederland zijn er in die periode een honderdtal makige ingevoerd. In het land van herkomst, Japan, liet men weten dat dit ras in het begin van de twintiger jaren is ontstaan uit een paring van Scotch Fancy maar Zuid-Hollandse fris . Helaas ontbreken hiervoor de noodzakelijke bewijzen. Het grote probleem in die tijd was het verkrijgen van goede standaardseisen. Ook hebben de Japanners voor de diverse rubrieken geen punten voorgeschreven.

De makige is ingedeeld bij de gefriseerde rassen. Het bijzondere kenmerk is zijn lichaamshouding. Deze moet zeer recht, wel ietsje gebogen zijn, met brede schouders en het geheel ziet er vierkant uit. De lange, fijne hals met een kleine kop is iets naar voren gestrekt, maar blijft duidelijk iets boven de schouders uitsteken.

De pootjes zijn gestrekt en lijken naast zijn lichaam te staan. Als een bokser in de vechthouding

In een voli re vol andere vogels valt de makige direct op, zo recht en fier ondanks de iets gebogen houding. Na het opvliegen komt hij recht op de stok neer. Steeds is daar weer die bijzondere houding. De lijn van deze houding vertoont vanaf de kop over de schouders, rug en staart een lichte ronding, niet meer dan 90°. De staart wordt iets onder de zitstok getrokken.

In tegenstelling tot de andere gefriseerde rassen wijkt de makige toch echt duidelijk af. Het kopje en de hals moeten gladbevederd zijn. De rugfrisering is gelijk aan de andere gefriseerde rassen: lang, vol en symmetrisch en loopt door tot op de schouders. De borstfrisuur - wordt in de Japanse beschrijving iets bloemrijker beschreven dan wij gewend zijn - moet er uitzien als een kelk. Daar loopt de borstbevedering namelijk andersom, vanuit het midden van de borst naar achteren lopend waarbij in het midden de scheiding duidelijk herkenbaar moet zijn. Boven aan de borstfrisuur is een duidelijke keelbevedering aanwezig die ook een scheiding laat zien en zich vanuit die scheiding naar weerskanten om de keel heen buigt. Ook op de buik komt de bevedering naar het midden van het lichaam als gevouwen handen op een buik. Men kan het ook als een klein kortje zien.

Het onderlichaam zet zich door in een lichte frisering waarbij ook de dijen betrokken zijn in een soort van af-

staande bevedering. De flankkrulveren zijn ook symmetrisch, in een opwaartse richting en niet te zwaar. De staart is lang, breed en stevig en laat aan het einde een lichte V-vorm zien.

De grootte van de makige is 17 centimeter en mag in alle kleuren, ook in rood en bont gebracht worden. De ringmaat die wordt geadviseerd, is 2,9 mm. De makige wordt tentoongesteld in de koepelkooi met  en zitstok.

Is dit nu alles wat de makige zo speciaal maakt? Nee, er is nog wat. In tegenstelling tot onze andere kanaries die in de vleugels 18 slagpennen tellen, heeft de makige er maar 17. Of dit nu zit in de hand- of in de armpennen is niet duidelijk, maar het is wel anders. Opvallend zijn voor mij behalve die houding ook de pootjes; ook die staan duidelijk anders. Door deze drie zo belangrijke kenmerken, die aantonen dat het duidelijk om raskenmerken gaat die nergens in een ander ras tot uiting komen, verdient de makige het om opgenomen te worden in het vraagprogramma en de standaardseisen.

In de nieuwe postuurkanariestandaard heeft men een voorlopige beschrijving opgenomen. Ook zijn er voorlopige keurbriefjes voorhanden met de tekening van de vogel erop. Laten we hopen dat het de kwekers lukt om deze specifieke postuurkanarie op onze tentoonstellingen te krijgen. Hij is het tenslotte waard. Postuurkanaries kweken is moeilijk, ik weet het, maar alles hoeft toch niet gemakkelijk te gaan. De vol-doening dat het gelukt is, dat telt.

Nageslagen literatuur:
Die Positurkanarien van Hans Claesen
Kanaries van Henk van der Wal
Voorlopige standaard NBvV

Gea Stoop

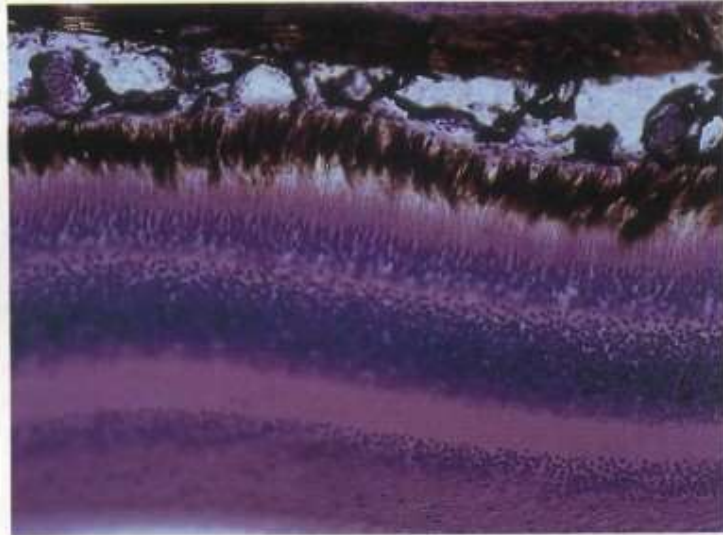
Over kanaries gesproken

Pigmentvorming bij de topaas • deel 7

Alle mutanten (phaeo, topaas en de intermediaire vogels) worden geboren met rode ogen. De phaeo behoudt deze oogkleur, maar de topaas en ook vogels uit de paring topaas x phaeo (intermediair) krijgen donkere ogen naarmate de productie van eumelanine op gang komt. Hoe eerder de jonge vogels in het nest donkere ogen krijgen, des te meer eumelanine er wordt gevormd en des te donkerder de uitmonstering van de jonge vogels zal zijn.

We weten allemaal dat pas uitgekomen klassieke jonge vogels verschillende oogkleuren kunnen hebben. Denk maar eens aan de oogkleur van een zwarte (zwarte oogdopjes) ten opzichte van een bruine (roodbruine oogdoppen) of een isabel ("rode" oogdoppen). Bij de twee laatstgenoemde worden de ogen ook donkerder als de melanineproductie op gang komt. Zodra deze vogels een week oud zijn, is het verschil in oogkleur nagenoeg verdwenen.

In het onderstaand schema zien we dat de zwarttopaas en de zwart intermediair vogel beide zwarte ogen bezitten, terwijl de kleur van het eumelanine van elkaar verschilt. De vraag is nu: 'Is de kwaliteit en kwantiteit van het eumelanine in de ogen van beide

▲ Doorsnede van een oog van een vogel uit de klassieke zwartreeks. Op de foto bovenaan ziet men een grote hoeveelheid zwarte en bruine pigmentkorrels die het oog een zwarte kleur geven.

kleurslagen hetzelfde of zien we ook daarin een verschil? Onderzoek van enkele ogen van de verschillende kleurslagen uit de zwartreeks leverde het volgende resultaat op: ▼

Wat opvalt in dit onderzoek is het feit dat wij het oog van een zwart intermediair zien als zijnde zwart, terwijl dit bestaat uit gerodeerde bruine pigmentkorrels. De oogkleur van de zwartphaeo is donkerder dan die van

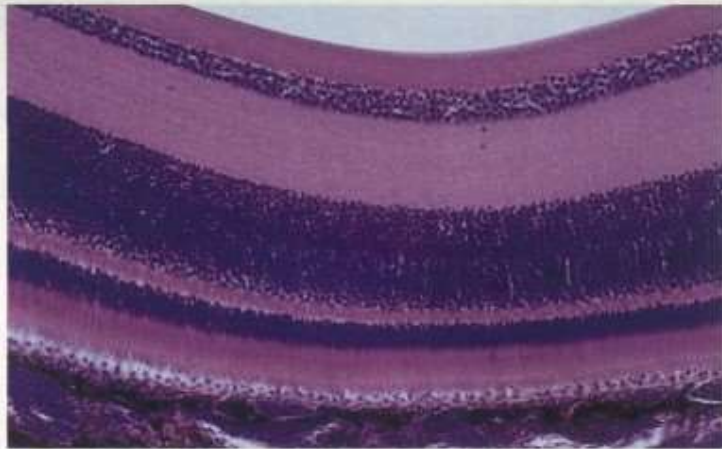
	visuele oogkleur	% pigment korrels in het oog	pigmentkleur (eumelanine)	% eumelaninekorrels in bevedering met uitzondering van de dons
klassiek	zwart / bruin	zwart	donker bruin	bruin
zwarttopaas	bruin / zwart	antraciet	bruin	briunzweem
zwart intermediair	bruin	grijs / bruin	beige	geen eumelanine
zwartphaeo	geen eumelanine	geen eumelanine	geen eumelanine	geen eumelanine

de bruinphaeo omdat laatstgenoemde géén pigmentkorrels meer bezit! Conclusie van dit oogonderzoek: de reductie van eumelaninekorrels manifesteert zich ook in de ogen, niet de kleur maar het percentage pigmentkorrels is verantwoordelijk voor de rode ogen.

Tekst: J. van Mol en Th. Van Avezaath
Foto's: I. Onsmann

NOOT VAN DE REDACTIE

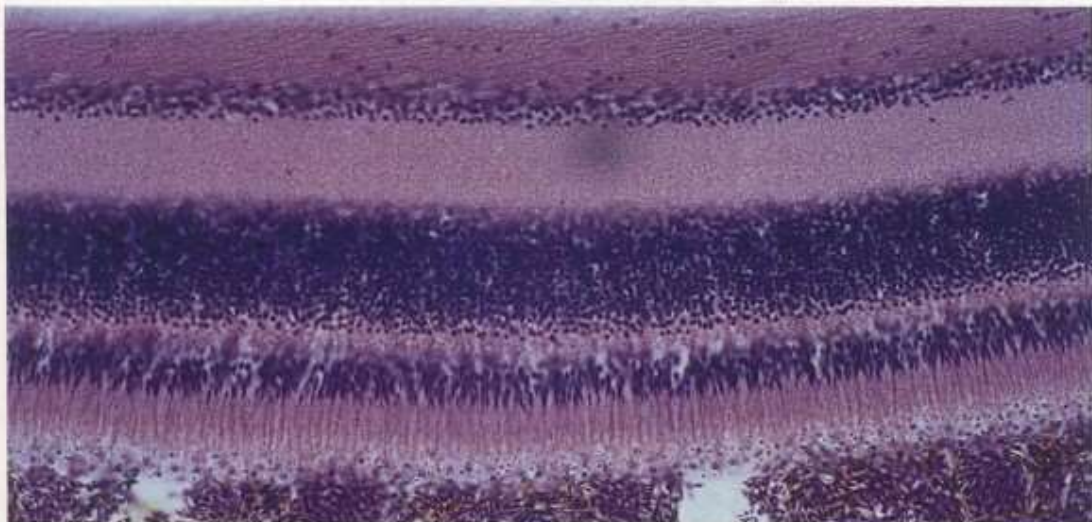
De topaasserie sluiten we af met de conclusie, dat Inge Onsmann ingaat op nieuwe gegevens, die de laatste tijd beschikbaar zijn gekomen. Verder is in deze reeks abusievelijk sprake geweest van een elektronenmicroscop. Dit moet een lichtmicroscop zijn.

▲ Doorsnede van een topaasoog uit de zwartserie. Op deze foto zien we in vergelijking met de vorige foto veel minder zwarte en bruine eumelaninekorrels. Ondanks deze reductie blijft het oog zwart.

◀ Doorsnede oog van een intermediaire vogel uit de zwartreeks. Op de foto is geen zwart pigment meer te zien, alleen nog bruin eumelanine. Toch zullen wij dit oog als zwart zien.

▼ Doorsnede van een phaeo uit de zwartserie. Hier zien we een totale afwezigheid van melaninekorrels, wat een rood oog tot gevolg heeft.

De invloed van de "Italiaanse mozaïek" op agaapastel

Stelling:

Van de agaapastel worden de meest zwarte kampioen.....

Tijdens het bezoeken van vooral de grote tentoonstellingen blijkt steeds meer dat de agaapastellen met een heldere zwarte pigmentuiting kampioen worden.

Dit staat haaks op de standardeisen voor bijvoorbeeld agaapastel met rood, waarin toch duidelijk de kleuruiting van de bestreping wordt omschreven als grijsachtig.

Het aanwijzen van een "zwarte" agaapastel met rood tot kampioen is dus fout. De vraag dringt zich dan op wat we met dergelijke vogels moeten doen. Er zijn dan twee opties: niet kleuren of de standaard veranderen.

De oorzaak van de verzwarting van de agaapastel moet worden gezocht in de komst van de zogenaamde "Italiaanse mozaïeken".

Omstreeks 1990 of zelfs al iets eerder verschijnen op gespecialiseerde tentoonstellingen agaapastel met roodmozaïeken type 1 en type 2, die een zwaardere pigmentatie hebben dan de "Hollandse mozaïeken". Daarbij is het pigment tussen de bestreping niet meer licht beige, maar volkomen helder wit van tint. Het typische kenmerk van de agaapastel, de baardtekening, is onvoldoende meer aanwezig. Als totaalbeeld is het een heel mooie vogel, maar hij voldoet nauwelijks aan de geldende standardeisen.

Navraag in die tijd levert het gegeven op als zouden dergelijke vogels oorspronkelijk uit Italië komen en door een aantal kanariekwekers naar Nederland zijn gebracht voor een verdere kweek in de richting van mozaïeken.

Het feit dat de vogels er zo mooi uitzien, is voor veel keurmeesters een reden geweest deze vogels hoog te waarderen, ook al waren ze daarmee in strijd met de standardeisen. Het gevolg laat zich raden. Steeds meer werden deze vogels gekweekt en steeds weer kregen ze op tentoonstellingen hoge punten.

Een vervelend nevenverschijnsel is ontstaan doordat men zich niet meer ging beperken tot de mozaïeken, maar de kenmerken ook ging inkweken in de klassieke kleuren. Vervolgens herhaalt de geschiedenis zich. Er ontstaan agaapastellen die onder invloed van de "Italiaanse mozaïeken" zwarter en helderder worden. Een aantal keurmeesters vindt ze mooi en geeft, hoewel weer niet wordt voldaan aan de geldende standardeisen, hoge punten aan dergelijke vogels en wekt daarmee verkeerde verwachtingen bij de kweker.

Om meer inzicht te krijgen in de eigenschappen die verantwoordelijk zijn voor de kleuruiting van de mozaïeken die destijds uit Italië kwamen en de gevolgen daarvan voor de klassieke kleuren, wil de werkgroep een onderzoek hiernaar doen. Er zal een vooronderzoek worden gestart om antwoord op een aantal vragen te krijgen. Verder wil de stuurgroep graag in contact komen met kwekers die in het bezit zijn van vogels met "Italiaanse kenmerken" om antwoord te krijgen op de vraag waar de Italiaanse agaten oorspronkelijk vandaan kwamen en welke vorm van dominantie er bestaat tussen "Italiaanse mozaïeken" en "Hollandse mozaïeken". Ook zoekt de werkgroep kwekers die op dit gebied proefparingen kunnen uitvoeren.

Wilt u meewerken aan dit onderzoek, neem dan contact op met de werkgroep via het correspondentieadres: Mozartstraat 4, 8916 HC Leeuwarden, tel. 058 213 46 55.

Wie maken er computerprogramma's voor het verwerken van tentoonstellingsgegevens?

Op verzoek van veel afdelingen publiceren wij hier onder een overzicht van adressen.

T. Hannink
Dillenburgerstraat 15
5151 GK Drunen
tel.: 0416-372310
(Dos-versie)

H. Klein-Egelink
De Maat 21
7171 CR Borsculo
tel.: 0545-271803
(Dos-versie, windows-versie in ontwikkeling)

J.P. de Bruyn
Prulmenlaan 176
1185 SB Amstelveen
tel.: 020-6471070
(Dos-versie)

Minerva Software
www.minerva-software.com
tel.: 0167-565704
(Windows-versie beschikbaar eind juni)

R. Werkman
Schoolstraat 7
3351 AX Papendrecht
Tel.: (070) 615 28 62
(Windows-versie reeds beschikbaar)

Grubosoft Eindhoven
Normandielaan 98
5627 HV Eindhoven
Tel.: (040) 241 75 06
(Windows 95/98 reeds beschikbaar)

T.A. Koks
Bentlismaheerd 16
9736 EA Groningen
Tel.: (050) 549 49 15
Email: tom.koks@hotmail.com

Wilt u meer informatie, neem dan zelf contact op met betreffende personen/adressen.

De praktijk

Men hoort wel eens zeggen, witte vogels, het is een waswedstrijd. Dit is natuurlijk niet helemaal zo, al speelt dat wassen van kanaries wel een rol. Men moet al gaan opletten als men witte kanaries gaat koppelen. De lengte van de bevedering speelt natuurlijk een grote rol. Dus de intensiteit van recessief witten is erg belangrijk. Verder is het bijhouden van een goed kweekboek sowieso een must.

Kweek verder ook geel en dominant wit in je recessieve, zodat je splitvogels krijgt. De vererving van recessief witte kanaries is onafhankelijk, dus deze recessiefactor moet zowel bij de man als bij de pop aanwezig zijn.

De volgende koppelingen zijn mogelijk:

- 1.. rec. wit x geel (eerste jaar geen wit).
- 2.. geel/rec. x geel/rec. (eerste jaar wel wit).

- 3.. rec. wit x geel/rec. (eerste jaar wel wit).
- 4.. rec. wit x rec. wit (eerste jaar wel wit).
- 5.. geel/rec. x geel (deze paring is niet aan te bevelen, want men weet niet welke vogels dan split zijn,) zogenaamde kan vogels.

Let dus bij aankoop steeds op de lengte van de bevedering en ook reeds op de kleur wit, deze moet namelijk niet grijsachtig zijn. Ook al zijn ze nog niet gewassen.

Dat een zeer goede verzorging nodig is staat buiten kijf. Verder is het toedienen van vitamine A ook een vereiste.

En dan terugkomend op het wassen van de vogels.

Welk wasmiddel men ook gebruikt, de ervaren wikkewer weet waar Abraham de mosterd haalt.

En dan nog dit. Een witte vogel kun je wit wassen doch een witte vogel kun je ook spierwit wassen. En zelfs een spierwitte vogel kun je nog witter krijgen en wel op die plaatsen waar zich het vuil het ergste vastzet. Namelijk boven de snavel, de stuit en de hoorndelen. Doch voor deze ingrediënten moet je toch je oor te luisteren leggen bij de meer ervaren wikkewer. En zie je dan diverse stammen recessief witte kanaries bij elkaar zitten (ga daarom naar de Bondshow in Apeldoorn) dan zie je echt wel het verschil tussen prachtige witten en gewoon mooie witten.

Doch voor alles geldt, heb geduld.

Leer je het kweken van witten eigen maken, zowel met split (geel en dominant wit) als gewoon rec. witten.

Ook het wassen zul je moeten leren. En wel welk middel en welk tijdstip in verband met het inbrengen van de vogels, zodat deze niet los zitten, want de bevedering is een punt waar de keurmeester zeer streng op let. Na afloop van het seizoen kun je als tevreden mens zeggen: Ikzelf en mijn vogels hebben het samen gepresteerd.

J.M. Donners
Buchten-Born

KALENDER 2000

Bruinborstrietvink roodbruin (*Lonchura castaneothorax*)

Om helemaal volledig te zijn zou de wetenschappelijke benaming moeten zijn: *Lonchura castaneothorax assimilis* var. omdat dit een mutatie is van de *L.c.assimilis*. Misschien zou het nog beter zijn om als wetenschappelijke benaming *L.castaneothorax domestica* te gebruiken, het is tenslotte een gedomesticeerde vogelsoort die nog maar weinig kenmerken heeft van in het wild levende exemplaren.

Ik betwijfel overigens of de roodbruine bruinborst is ontstaan door een spontane mutatie bij de bruinborsten. In de jaren zeventig werden er erg veel bastaarden gekweekt tussen bruinborstrietvinken en Japanse meeuwen. Veel mannen uit de F1-generaties bleken vruchtbaar te zijn. Wanneer deze F1 mannen werden teruggaapaard aan bruinborsten, bleken er bij de F2-generatie reeds "bastaarden" die verdacht veel leken op bruinborsten. Dit was zeker het geval bij jongen die nog niet volledig op kleur waren. Dus eigenlijk is het vrij simpel om vreemd bloed in te kweken bij de bruinborstrietvink en zo een gemuteerde kleur van bijv. de Japanse meeuw over te zetten op de bruinborst.

In *Onze Vogels* van 1984-1985 wordt voor het eerst melding gemaakt van roodbruine bruinborstrietvinken, in die tijd nog isabel genoemd. De eerste roodbruine bruinborsten kwamen uit Denemarken, is hier o.a. te lezen. De afgebeelde bruinborstrietvink roodbruin bij dit artikel, lijken duidelijk op bastaarden die versterkt het vermoeden dat via de Jap. meeuw de factor roodbruin is ingekweekt bij de bruinborstrietvink. Op zich is hier natuurlijk niets mis mee, er zijn zo veel bastaarderdingen geweest om factoren over te brengen van de ene soort op de andere. Bij de agaporniden is dit proces op dit moment ook in volle gang. De kunst is niet om zo'n factor over te planten, maar om van de bastaarden weer een "zuivere" soort te maken. Door selectie moeten ongewenste kenmerken worden geëlimineerd, zodat alleen de gewenste eigenschappen overblijven.

De afgebeelde bruinborst op onze kalender lijkt al heel erg veel op een echte bruinborst. Er zijn echter nog kleine kenmerken die verdacht veel doen denken aan bastaardkenmerken, maar die mogelijk ook wel als mutatiekenmerk aangemerkt zouden kunnen worden. Bij de wildkleur bruinborst gaat de kastanjebruine rugdekkeur over in de strogele bovenstaartdekveren. Door toename van phaemelanine is de stuitbevedering bij de roodbruine bruinborst niet strogeel, maar warm goudgeel. Ik vind dat bij de afgebeelde vogel de overgang van kastanjebruin naar warm goudgeel wat "ongecontroleerd" verloopt, niet dat dit dadelijk als bastaardkenmerk moet worden aangemerkt maar het kan ertoe leiden om te maken hebben. Ook de borstband verloopt niet zo strak als dat wij dat bij de wildkleur bruinborsten mogen verlangen. Ondanks deze kleine opmerkingen is het toch een prachtige vogel, die een aanwinst is bij de kweek van bruinborstrietvinken.

Hans Klören

AGAPORNIDEN EENS VAN

De Agapornis pullaria

Deze prachtige agapornis leeft in het evenaargebied van Centraal- en West-Centraal-Afrika. Hij leeft daar in groepen van 20 tot 30 vogels op de schaars beboste savannen. Ze voeden zich hoofdzakelijk met de daar veelvuldig aanwezige graszaden. Op deze uitgestrekte vlakten vindt men ook hun broedplaatsen, want de pullaria broedt niet, zoals de andere agaporniden, in boomholten, maar in termietenheuvels. Deze heuvels zijn door de mieren gemaakt met een mengeling van speksel, hout en zand. Deze "kartonachtige constructies" kunnen soms tot 6 meter hoog zijn en zijn zowel op de grond als in bomen te vinden.

De pop graaft (knaagt) daarin een gang die uitmondt in een nestkamer. Daarin wordt om de andere dag een ei gelegd. Vreemd genoeg laten de termieten, die doorgaans heel agressief zijn tegenover indringers, de pullaria's ongemoeid. Waarschijnlijk komt dit doordat de pullaria uitsluitend de niet gebruikte delen van de heuvel inpalmt. Er zijn bronnen die vermelden dat de pullaria ook miereneieren op het menu heeft staan, maar dat lijkt ons erg onwaarschijnlijk gelet op het agressieve karakter van de termieten. Het voordeel van deze termietenheuvels is dat de temperatuur binnenin bijna altijd constant blijft. Dat geeft de pop dan ook de gelegenheid

om tijdens de broedperiode soms langere tijd van het nest weg te blijven. Na ongeveer 23 dagen komen de jongen uit. Deze zijn in tegenstelling tot andere agaporniden naakt. Het eerste nestdons komt pas na enkele dagen te voorschijn. Hoeveel ronden er na elkaar gebroed worden, is niet bekend, maar waarschijnlijk zal dat te maken hebben met de leefomstandigheden. In het wild zien we dat de vogels tot broeden overgaan wanneer de kweekomstandigheden het gunstigst zijn: voldoende voedsel aanwezig, bruikbare nestgelegenheden, ideale temperaturen, voldoende daglicht enz. Daarom zullen er in het wild zelden meer dan twee ronden na elkaar gebroed worden.

Behalve de nominaatvorm, de Agapornis pullaria pullaria, is er ook nog een ondersoort de Agapornis pullaria ugandae. Deze vinden we, zoals de naam al laat vermoeden, enkel terug in Oeganda. Hij verschilt enkel van de nominaatvorm door zijn blekere blauwe kleur op de stuit.

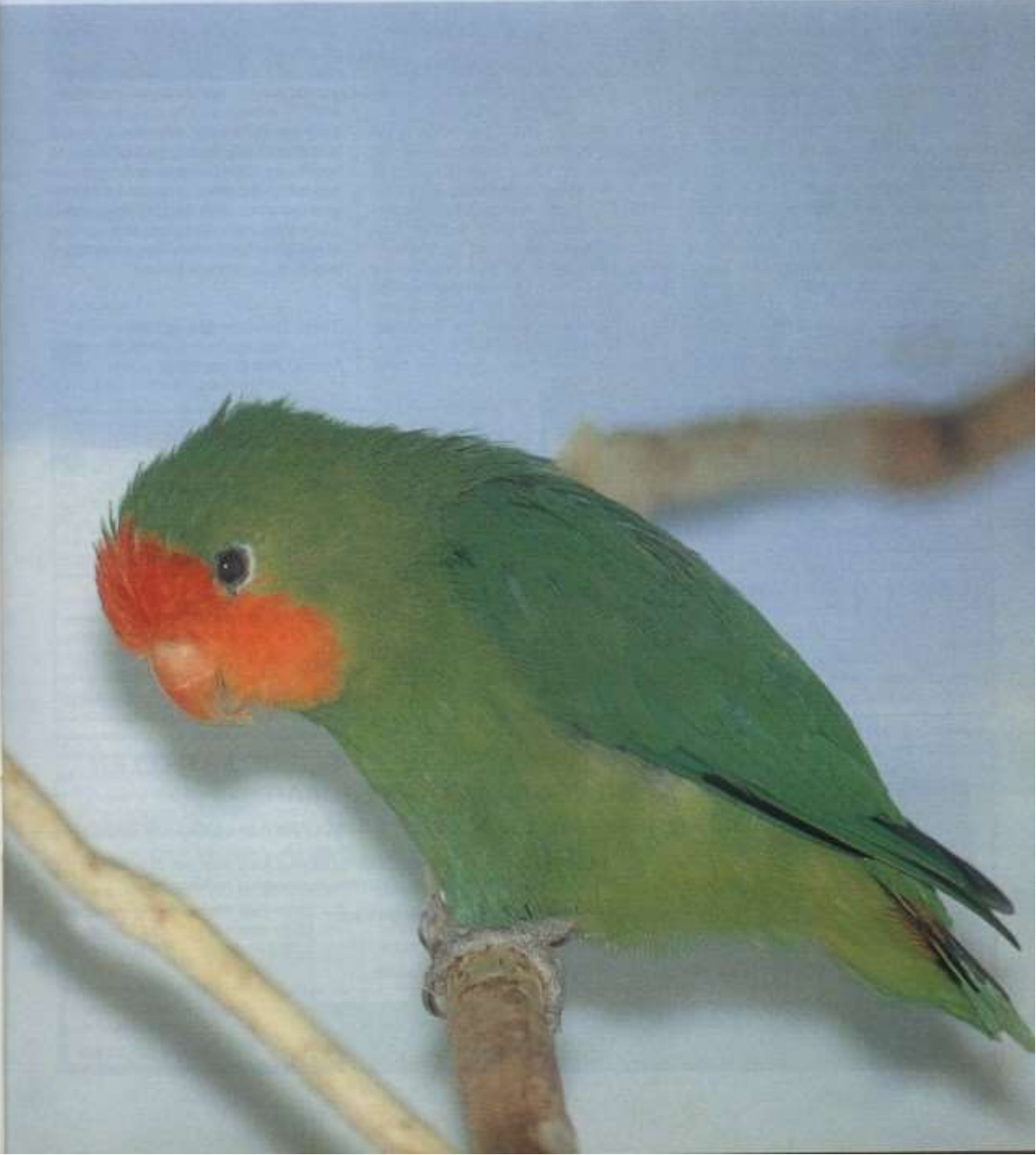
De pullaria is ongeveer 15 cm groot. Bij de volwassen man zijn het voorhoofd, schedeldek, de wangen en de bef oranjerood. Algemene lichaamskleur is groen; borst, buik, flanken en anaalstreek zijn meer geelachtig groen, de mantel groen. Het vleugeldek is groen en geeft een ietwat gehamerde indruk. De vleugelranden zijn bij de mannetjes vanaf de vleugelbocht een mengeling van donkerultramarijnblauwe en enkele hemelsblauwe veertjes. De ondervleugeldekveren zijn zwart; de grote vleugelpennen donkergrijs tot zwart. De stuit is hemelsblauw. Bovenstaartdekveren groen; onderstaartdekveren meer geelachtig groen. De grote staartveren, die bijna geheel door de boven- en onderstaartdekveren worden bedekt, tonen vanaf de basis een rood-geel-en-zwarte dwarstekening; de uiteinden van de staart zijn groen. De snavel is tomaatrood. De oogring wordt gevormd door een smalle band van kleine witte en blauwe veertjes. De ogen zijn donkerbruin. De poten zijn grijs; nagels donkergrijs.

Bij de pop zijn het voorhoofd, schedeldek, de wangen en bef bleek oranjerood. Verder ontbreekt het blauw en het donkerultramarijnblauw in de vleugelranden. Deze vleugelranden zijn groengeel gekleurd. De ondervleugeldekveren zijn groen.

In de het boek van Brockmann en Lantermann "The world of Lovebirds" wordt er melding gemaakt van een lutino pullaria in Portugal en zou er door Hayward in 1979 een blauwe pullaria beschreven zijn. Harde bewijzen voor deze mutant ontbreken echter. Als die bestaan hebben, dan is het aantal geslaagde kweekresultaten is op één hand te tellen. Toch speelt België een belangrijke rol op gebied van de pullariakweek want voor zover ik weet zijn enkel Jacques Boussu uit Alken, Jacqueline Hannes uit Kamthout en onlangs Freddy Elaut uit Oordegem erin geslaagd jonge pullaria's op stok te krijgen. In Duitsland zou er ook iemand zijn die al kweekresultaten bereikt heeft met de pullaria, maar ondanks verschillende pogingen zijn we er nog niet in geslaagd deze liefhebber terug te vinden. Wel kreeg ik ooit een e-mail van iemand die me wist te vertellen dat hij 14 jonge pullaria's uit drie verschillende nesten op stok had. Ik spoedde mij richting Duitsland, maar daar aangekomen bleek dat de brave man het verschil niet kende tussen de pullaria en de roseicollis en dat wij een reis van 350 km voor niets hadden gemaakt. Het was inderdaad te mooi om te geloven.

De kweek van deze vogels is uiteraard niet zo eenvoudig. De enige pullaria's die te koop aangeboden worden, zijn importvogels en het is algemeen bekend dat bijna 95% van alle importpullaria's binnen de kortste keren sterft. Het eerste probleem was dus dat de kwekers erin moesten slagen een aantal importvogels in leven te houden. Nadat deze eerste hinderenis met veel geduld overwonnen was, moesten ze nog proberen een koppelje aan het broeden te krijgen en dat is niet zo eenvoudig. Omdat de vogels in het wild in termietenheuvels broeden, moest men deze omstandig-

NADERBIJ BEKEKEN

Vogel

copy

heden zo goed mogelijk nabootsen in onze kweekruimten. Geef toe: het is niet zo simpel om een termietenheuvel in België of Nederland te vinden. Daarom werd er een grote nestkast gevuld met kurkplaten waarin de pop naar hartelust een nestkamer kon uitknagen. Een thermostaat en een elektrische bordenverwarmer zorgden voor een constante temperatuur. Na heel wat tegenslagen werd uiteindelijk op 14 januari 1992 bij Jacques Bousu de eerste pullaria geboren. In 1992 werden er in totaal bij Jacques 8 pullaria's geringd, waarvan er spijtig genoeg na enkele maanden maar een in leven bleef. In 1996 verscheen de eerste stam pullaria's van Jacques op de BVA-show en het COM-wereldkampioenschap te Charleroi. Tot nu toe werden er bij hem ongeveer zo'n 28 jongen geboren, maar spijtig genoeg sterven nog de meeste op een leeftijd van 6 à 7 maanden. Bij Jacqueline Hannes werden ook al verschillende jongen geboren, doch het in leven houden blijkt nog altijd het grootste probleem te zijn. De laatste kweekresultaten dateren van eind 1999, toen ook Freddy Elaout erin slaagde twee pullaria's op stok te krijgen. Een vaste lijn valt er moeilijk in te trekken, alle drie geven totaal verschillende voeding aan hun vogels.

Eén van de vogels uit de stam van de heer J. Bousse op de BVA-show in 1996.

Het enige dat overal hetzelfde is, is het gebruik van de kurkplaten in het broedblok, een zeer grote hygiëne in het hok, een zo rustig mogelijke omgeving en heel veel geduld en doorzettingsvermogen. Maar toch zijn deze mensen geslaagd: het loont uiteindelijk de moeite. Via BVA hebben we ooit geprobeerd een kweekprogramma voor de pullaria op poten te zetten, maar door gebrek aan interesse hebben we dat vroegtijdig moeten afblazen. Als we er rekening mee hou-

den dat de import van deze vogels binnenkort waarschijnlijk komt stil te liggen, dan zijn we daarna vast en zeker aangewezen op eigen-kweekvogels als we in de toekomst nog pullaria's willen zien op onze shows. Dat mogen we geenszins vergeten. Dus, wie durft de uitdaging aan?

Tekst: Dirk Van den Abeele
<http://go.to/lovebirds>
 Foto's: Piet Onderdelinde

DIERENLAND REIN VAN DER VEEN

 WWW.VOGELHANDEL.NL
 100 gr. Canthaxanthin F 42,50 **Kijk op Internet**
 GROTESTRAAT 69 GOOR TEL: 0547-272623

VERKRIJGING VAN ENTSTOF TEGEN POKKEN
 De juniproductie van entstof PoulvacPcanary bij het bedrijf Forte Dodge Animal heeft vertraging opgelopen, zo berichtte men ons. Men zou alles in het werk stellen dat de entstof in de derde week van juli weer verkrijgbaar is.

Vogelhandel - Dierenspeciaalzaak 't Honk
Grote collectie vogels
 Aves - Nutribird - Orlux
 Enkelvoudige zaden Sluis - Bos - Voskes
 Symfoniestraat 156, Nijmegen. Tel./fax (024) 377 55 33

IN 'T GROEN
 DIERVOEDERS & DIER-BENODIGDHEDEN
 Wederverkoper van:
 Avian Birdfood products:
 Nectar, Spirulina, Carnix,
 Orlux, Prestige en vogelzaden.
 Reigerbosweg 8 c, 5144 MA WAALWIJK - Tel./fax (0416) 65 14 33

1500 VOGELVRIENDELIJK GEPRIJSTE ARTIKELEN
DIREKT UIT VOORRAAD LEVERBAAR.
 Natuurlijk bij **FAUNA BIRDPRODUCTS DISCOUNT** in LOON OP ZAND!
 De GROOTSTE en best gesorteerde DIERENSPECIAALZAAK van het ZUIDEN voor al uw VOGELBENODIGDHEDEN en daarmee bespaart u bakken geld.
 Kom snel langs of vraag onze catalogus aan.
 Uw hobby wordt er nu nog mooier op!
Wij zijn de gehele vakantieperiode geopend!

FAUNA BIRDPRODUCTS DISCOUNT
 De Hoogt 8-10 (bij Mercedes garage)
 5175 AX Loon op Zand
 Tel. (0416) 36 40 04

Openingstijden:
 ma. t/m vrij, 9.00 - 18.00 uur
 zaterdag 9.00 - 16.00 uur

Grasparkieten

en van alles nog wat!

door Jan Bouwmeester

Deel 6

Deze keer wil ik een lans breken voor de gekulde grasparkieten. Dit doe ik vooral omdat er in ons land zo weinig mee gekweekt wordt, dat ik haast wel een BIG-lijst zou willen samenstellen. BIG betekent in dit geval Bedreigde Inheemse grasparkieten. BIG is dus een tegenhanger van BUD, Bedreigde Uitheemse Diersoorten. Daarom wil ik uw aandacht voor de Bedreigde Inheemse Grasparkieten. Dit zijn dus mutaties die we nog maar weinig bij de kwekers aantreffen. Ik stel maar gelijk een mijn BIG-lijst aan u voor:

1. Gekulden.
2. Witvleugels en geelvleugels.
3. Slate (leiblaauw).
4. Engels fallow (rode ogen zonder iris).
5. Duits fallow (rode ogen met iris).

Waarom zien we deze mutaties zo weinig op de tentoonstellingen? Wel, dat komt volgens mij omdat het zo moeilijk is om met deze fysiek achtergebleven mutaties hoge punten op de tentoonstelling te behalen.

Zijn de meesten van ons immers geen 89-90-91 en 92 puntenkwekers, in plaats van grasparkietenkwekers?

Natuurlijk is dat ook belangrijk en u moet het kweken van kwaliteitspostuurvogels dan ook niet gaan verwaarlozen, want dat is een prioriteit. Toch wil ik een beroep doen op de rechtgeaarde grasparkietenkweker met voldoende ruimte om ten minste één van deze BIG-mutaties erbij te gaan houden. Het zou toch zonde zijn dat bepaalde mutaties van de tentoonstellingen verdwijnen alleen omdat het zo moeilijk is om hoge punten te halen? Daarom vraag ik aan u: 'Wie durft deze moeilijke uitdaging aan?' Als we dan nu gelijk afspreken dat een BIG van 87 of 88 punten een hele goede prestatie is, die zeker net zoveel waardering behoort te krijgen als een andere kleurslag van 90 punten, dan kunnen we binnen enkele jaren deze toch wel zeldzame kleurslagen weer op de tentoonstellingen bewonderen!

BIG betekent in het Engels groot en dat is wat onze Bedreigde Inheemse Grasparkieten moeten worden.

Daarom luidt mijn spreuk: "maak BIG bigger!"

Natuurlijk moeten de Bedreigde Inheemse Grasparkieten niet alleen groter worden, zij moeten ook mooier van onderlinge verhoudingen worden maar ik neem aan dat u dat al begrepen hebt.

Dan kom ik nu weer terug op de gekulde grasparkiet. Ik heb bij dit artikelje een afbeelding van een grasparkiet met een rozetkuif geplaatst (in Engeland genomen). Achter de rozetkuif zit nog een stukje kuif en dat is fout. Toch heb ik deze foto laten afdrukken, gewoon omdat het zo'n mooie vogel is. Heel stijlvol staat deze opaline lichtgroene gekulde op stok. Je kan goed de kuifvorm beoordelen, mooi rond de pit in het midden, jammer van dat veertje achter de kuif. Hoewel het zeker geen grote vogel is, kan je

toch zien dat dit een met zorg gekweekte vogel is. Je ziet dat het lichaam mooi hoog boven de stok uitsteekt en dat er boven de schouders ook al een goede breedte in de nek zit.

Dit laatste is iets waarin de gekulde vooral verbeterd moeten worden. Heb je ze eenmaal gekweekt zoals op de afbeelding, dan hoef je alleen nog maar het formaat te vergroten en er een wat dieper masker op te kweken om heel goed aan het ideaalbeeld te voldoen.

Schaart u zich als echte grasparkietenkweker eens achter deze aantrekkelijke BIG, dan zal ik de eerste zijn om u te feliciteren.

De Sint-Vincentamazone

Een bedreigde soort uit het Caraïbisch gebied.

Tekst en foto's: Cyril Laubscher. Vertaling: Peter Otten

(alle rechten voorbehouden)

Een aantal bedreigde papegaaien uit het Amazona-genus zijn inheems op de eilanden van het Caraïbisch gebied. Een van de spectaculairste is de Sint-Vincentamazone (*Amazona guidingii*), een niet alledaags gekleurde papegaai die het eiland Sint-Vincentius bewoont (en inheems is) op de Kleine Antillen.

Green' Morph

Er zijn weinig plaatsen of dierentuinen op de wereld waar men deze papegaai kan bekijken. Loro Parque, gelegen bij Puerto de la Cruz, op Tenerife, heeft een van de grootste papegaaiencollecties ter wereld. Daar zitten een aantal zeldzame papegaaien en sommige ervan worden gehouden in een speciale fok-omgeving. Toen ik daar op bezoek was om deze collectie te zien, in september 1990 (er werd toen het tweede Loro Parque Parrot-symposium gehouden), zag ik voor het eerst een levende Sint-Vincentamazone, één enkel exemplaar, alleen in een volière. Toen ik daar stond vroeg ik me af hoeveel voorbijgangers zelfs maar wisten hoe zeldzaam deze papegaai is en hoe gelukkig ze zich mochten prijzen er een te zien in een volière.

Voor zover ik toen wist, was er slechts één dierentuin in Europa die een dergelijke vogel bezat: Paradise Parc in Hayle in Cornwall, Groot-Brittannië.

Toen ik deze spectaculaire amazone zag, was ik zo enthousiast dat ik wilde proberen deze magnifieke soort te

'Yellow-brown' Morph

copy

'Green' Morph

fotograferen. En de gelegenheid deed zich voor. Ik stak een behoorlijke hoeveelheid tijd in het plannen van een fotosessie met in mijn hoofd het uiteindelijk resultaat. De voorbereiding van een dergelijke sessie was een langdurig en ingewikkeld proces. Dit om er zeker van te zijn dat de foto's de schoonheid van de vogel tot uitdrukking zouden brengen. Eindelijk was ik zover en kon ik met fotograferen beginnen.

Toen ik het koppel zag, vond ik de vogels nóg spectaculairder dan ik verwacht had. Deze soort heeft twee kleurfasen: een "geelbruine" en een "groene", die beide te zien zijn op het eiland Sint-Vincentius. De man die ik kon fotograferen, was van de "geelbruine" en de pop van de "groene" variant. Beide kleurvormen zijn hier geportretteerd.

Over het verenkleed gesproken: een karakteristieke trek zijn het roomkleurig-witte voorhoofd en wangen die overgaan in oranje en blauw-violet op de nek. Dit is te zien op de foto op de cover.

De Sint-Vincentamazonen is een van de grotere amazonesoorten, zo'n veertig centimeter lang, met een gewicht van zeshonderd gram. Hij leeft in de vochtige bossen van mistige valleien. In de jaren zeventig is hij in het wild dramatisch in aantal afgenomen. Men schatte toen het aantal op 450 tot 500 stuks. Een beschermings- en opvoedkundig programma, ondersteund door de regering van Sint-Vincentius en andere geïnteresseerde groepen, kwam van de grond om de kwijnende populatie te redden en weer in aantal te doen toenemen.

Tussen 1992 en 1994 wees een nieuwe telling uit dat de populatie toegenomen was tot rond de zeshonderd stuks.

Ik voel me bevoorrecht dat ik de mogelijkheid heb gehad deze schitterende vogel op de foto vast te leggen en ik hoop dat iedere lezer die in de gelegenheid zal zijn deze papegaai te zien, hetzelfde gevoel van verwondering zal hebben.

De boomkruiper

Deze vogel doet zijn naam eer aan. Bijna altijd ziet men deze algemene bos- en tuinbewoner op de stam van een boom. Daarbij loopt of liever kruipt hij altijd van beneden naar boven en nooit omgekeerd. Eenmaal boven angekommen vliegt hij naar een andere boom om daar opnieuw te beginnen.

De vogel is een jaarvogel, hetgeen betekent dat hij het hele jaar te zien

is. De zang stelt niet veel voor.

De enigszins gekromde pincetvormige snavel gebruikt hij om kleine diertjes uit reuten en scheuren te peuteren. Het nest is meestal te vinden in een boomspleet of nestkast die speciaal daarvoor gemaakt is.

Op de dia is te zien dat een oudervogel voedsel voor de jongen brengt. De jongen zijn te zien achter de spleetvormige opening van een boskeet.

In Groot-Brittannië wordt met deze vogel wel gekweekt, evenals in Duitsland.

Zowel zijn verenkleed als zijn zang zijn echter onopvallend.

De bekoring ligt in zijn grappig gedrag en zijn betrekkelijke tamheid.

Tekst en foto: Peter Otten

Gevaren voor de vogel in huis

Door Natascha Snelder, Pakara

Op een mooie lentedag werd ik opgebeld door een meisje dat amper uit haar woorden kon komen. Haar vriendje - een jonge agapornide - was een paar dagen geleden overleden. Dit gebeurde terwijl het vogeltje logeerde bij haar moeder. Het meisje was zeer overstuurd. Niet alleen omdat ze haar tamme vriendje moest missen, maar ook vanwege de oorzaak. Het vogeltje logeerde al een paar dagen netjes in de keuken. Dit om te voorkomen dat de honden in haar moeders huis het vogeltje per abuis zouden aanzien voor een lekker hapje. En plotseling lag het vogeltje dood op de bodem van zijn kooi.

Zelf hadden zij en haar moeder niets aan het beestje kunnen ontdekken. Toen het meisje een dierenarts opbelde om te vragen of hij enig idee had over de oorzaak, en zij meldde dat de vogel bij haar moeder in de keuken stond, riep hij direct: 'Teflonpannen'. Inderdaad, haar moeder gebruikte (en wie niet?) pannen met een anti-aanbaklaag. Voor vogels zijn de dampen die vrijkomen als zo'n pan aanbakt, echter dodelijk.

Een ervaring rijker, maar daarom niet minder ontgaan vroeg dit meisje mij twee dingen. Ten eerste namen van hobbykwekers bij wie ze een nieuw vriendje zou kunnen kopen en ten tweede of aan dit onderwerp niet

meer aandacht geschonken kon worden in bladen en tijdschriften voor houders van vogels. Voor het eerste heb ik haar doorverwezen naar collega-verenigingen die zich richten op agaporniden. Haar tweede punt zette mij aan het denken en de uitkomst wil ik u niet onthouden. Daarom volgt hieronder een opsomming van allerlei gevaren die o zo dichtbij voor ons en onze vogels op de loer liggen. Ik hoop dat u er wat aan hebt.

Als uitgangspunt heb ik een artikel van Jacky Huisman genomen, gepubliceerd in het blad *Archaeopteryx Veterinaris* 1995, nr. 3.

GEVAAR LOERT OVERAL

Een ieder die één (of meerdere) vogel(s) houdt, heeft deze ooit wel eens los in de huiskamer laten vliegen. Per ongeluk of met opzet. Vooral parkieten en papegaaien zijn goede vrienden die graag op hoofden en schouders zitten. Helaas zijn onze gevleugelde vrienden niet altijd even slim en knabbelen zij, zo nieuwsgierig als ze zijn, soms aan dingen waarvan ze beter zouden kunnen afblijven. Ook laat de eigenaar de vogel(s) wel eens in ruimten vliegen waar onvoldoende of geen voorzorgsmaatregelen genomen zijn tegen de aanwezigheid van vogels. Niet alleen de tijdelijk vergrote voliëre, maar ook de directe omgeving van de vogels, namelijk de kooi, kan gevaarlijk zijn.

Hieronder volgt een opsomming van de meest voorkomende gevaren voor vogels in huiselijke omgeving, de gevolgen hiervan en hoe men deze kan voorkomen. Het overzicht is natuurlijk niet volledig, maar kan vogelbezitters attent maken op de gevaren in huis. Ieder huis is anders en men zal zelf de omstandigheden thuis zodanig moeten aanpassen, dat de vrije momenten van de vogel(s) zo plezierig en zo veilig mogelijk zullen zijn.

LIJM, VERF EN LAK

Risico's: vergiftiging met fatale afloop, veroorzaakt door vluchtige oplosmiddelen.

Voorkomen: verwijder alle dieren uit de kamer, als er lijm, verf of lak wordt gebruikt en ventileer na gebruik van deze middelen de kamer eerst goed. Bijvoorbeeld tijdens verbouwingen, klussen, modelbouw, vloeren leggen/lakken.

Veel bouwmarkten, doe-het-zelf- en speciaalzaken kunnen u goed informeren over het gebruik van verschillende middelen en de acties die u hierbij moet ondernemen om uzelf, uw kinderen én uw huisdieren zoveel mogelijk te beschermen. Gelukkig komen er steeds meer milieu- en mensvriendelijke producten op de markt. Raadpleeg de instructies zorgvuldig voordat u aan de klus begint.

BADKAMER

Risico's: ontsnappen door geopend raam, verdrinken door vallen in open toilet, volle wastafel, emmer of bad, vergiftiging met schoonmaakmiddelen of chemicaliën.

Voorkomen: houd vogels uit de badkamer, laat anders het raam niet open, zorg dat er geen volle wastafel, emmer of vol bad in de badkamer is. Houd de deksel op de toiletpot.

OPENINGEN (BIJV. TUSSEN MUUR EN BUREAU/KAST)

Risico's: vastzitten resulteert vaak in de dood door een hartaanval als gevolg van de heftige, maar vergeefse pogingen van de vogel om vrij te komen. Ook beschadigingen aan vleugels en poten zijn mogelijk.

Voorkomen: ingebouwde kasten, meubilair zodanig opgesteld dat er geen kieren zijn.

KOOI

Risico's: vastzitten in tralies die te groot zijn, verwondingen aan tenen en hoofd door dunne tralies met scherpe randen, ontsnapping, kopwondingen bij trekvogels (deze hebben de neiging 's nachts loodrecht omhoog te vliegen). Bij sommige kooien ontstaan scherpe uiteinden op het moment dat het deurtje opengeklapt wordt.

Voorkomen: kies traliegrootte die bij de grootte van de vogel past en onderzoek de tralies regelmatig. Zorg ervoor dat de vogel de kooi niet zelf kan openen. Een kooi met een "zacht dak" (bijv. van wasdoek) kan helpen of een nachtlampje waardoor het nooit geheel donker wordt en de vogel zich beter kan oriënteren.

DEUREN

Risico's: gevangen of verbrijzeld in een onzorgvuldig geopend of gesloten deur, ontsnapping.

Voorkomen: oppassen!

TOCHT

Risico's: verkoudheid, longontsteking, dood.

Voorkomen: vermijd tocht zoveel mogelijk. Plaats de kool of volière niet op een plek waar het vaak tocht. Let 's zomers vooral op tocht door veel opstaande ramen en/of deuren.

ELEKTRISCHE BEDRADING

Risico's: elektrische schok door het knagen of bijten op/door bedrading, vaak fataal.

Voorkomen: verberg draden onder plinten, vloerkleed of meubilair, of bedek ze met strips, haal stekkers uit stopcontacten.

KEUKEN

Risico's: stoom en gassen tasten het respiratieapparaat aan, oververhitte keukens en de nodige ventilatie leiden tot verkoudheid, verbranding door hete pitten, pannen of eten. Tevlondampen (door pannen met anti-aanbaklaag) zijn dodelijk! Ook gevaarlijk zijn de dampen die vrijkomen bij het bakken van knutselklei (Fimo bijvoorbeeld).

Voorkomen: houd geen vogels in keukens, of ventileer zeer regelmatig, maar voorkom tocht, laat geen hete pitten of pannen onbedekt. Zorg dat er geen open flessen/potten met schoonmaakmiddelen binnen bereik van de vogel staan.

ANDERE VOGELS

Risico's: verwondingen door vechten met grotere of rivaliserende vogels; fataal in zeldzame gevallen, stressontwikkeling; psychologische ziekte. Voorkomen: laat nooit vogels van verschillende grootte samen zonder toezicht. Introduceer nieuwe vogels eerst in aparte kooien, dan voorzichtig samen in de volière en observeer ze nauwgezet tot er een leefbare verstandhouding is ontstaan.

GROTE HUIDDIEREN (HONDEN, KATTEN)

Risico's: verwondingen door vechtpartijen, fataal in zeldzame gevallen. Tevens kunnen honden en katten de Pasteurellabacterie overdragen. Deze is voor honden en katten ongevaarlijk, maar kan dodelijk zijn voor vogels in het algemeen.

Voorkomen: laat nooit onbekende dieren in de omgeving van de vogel.

RAMEN

Risico's: ertegenaan vliegen, resulterend in hersenschudding of gebroken nek en inwendig letsel.

Voorkomen: bedek glas (ramen, balkondeuren) met gordijnen of lamellen of wen de vogel aan de onzichtbare begrenzing door elke dag de gordijnen steeds iets meer te openen.

SIGARETTEN, PIJP, SIGAREN

Risico's: rook is schadelijk, nicotine is fataal.

Voorkomen: het beste is niet te roken in nabijheid van vogels, maar ontluicht de ruimte tenminste regelmatig (voorkom tocht), houd sigaretten e.d. buiten bereik van de vogel.

GIF

Risico's: potentiële dodelijke stoomsissen door tin, nicotine, zink, lijm, schoonmaakmiddelen, insecticiden. Schadelijk zijn tevens potlood, plastic, balpennen, stiften, alcohol, koffie en sterke kruiden.

Doppinda's zijn gevaarlijk omdat ze aflatoxines bevatten. Deze zijn giftig. Daarnaast zijn doppinda's zeer vet. Het beste is om deze pinda's niet aan papegaaien te geven. Wilt u dit toch af en toe doen, dan kunt u beter gebrande doppinda's geven. Als u hiervoor de pinda's koopt die voor menselijke consumptie bestemd zijn, dan heeft u in ieder geval pinda's die aan strenge kwaliteitseisen voldoen. Feit blijft dat ze zeer veel vet bevatten.

Voorkomen: verwijder alle giftige stoffen uit de omgeving van de vogel of voorkom dat de vogel deze kan bereiken, wees vooral bedacht op looddraad in gordijnen! Geef vogels geen takken van giftige bomen of struiken om op te knagen, zoals kamperfoelie, berk, acacia, hulst, bergvlier, taxus of naaldbomen. Laat de vogel niet van kamerplanten eten.

KAMERPLANTEN

Risico's: diverse planten bevatten giftige stoffen die zelfs de dood tot gevolg kunnen hebben. Kerststerren bijvoorbeeld zijn zeer favoriete planten in de donkere maanden. Voor vogels die ervan eten echter dodelijk. Cactussen zijn gevaarlijk in verband met de stekels waarop een vogel per ongeluk terecht kan komen. Giftige (maar tevens vrij populaire) kamerplanten zijn onder andere: alle Dffenbachia-soorten, de oleander (Nerium oleander), ganzenvoetplant, de grote wasbloem (Hoya carosa), de braaknotenboom (Strychnos nuxvomica) en de kleine maagdenpalm (Vinca minor).

Voorkomen: verwijder giftige planten voordat de vogel(s) los mag (mogen).

Scherpe objecten (naalden, spijkers, houtsplinters)

Risico's: verwondingen, inslikken scherp voorwerp.

Voorkomen: laat niets rondslingeren, zorg bij het bouwen van kooien of volières dat er geen spijkers aan de binnenzijde uitsteken.

FRUIT

De meeste papegaaien zijn gek op fruit en groenten. In het algemeen geldt hiervoor nauwelijks enige terughoudendheid. Elke dag groente en/of fruit als vast onderdeel van het menu is prima. Eén uitzondering op deze regel is de avocado! Deze is zeer giftig voor papegaaien.

TEMPERATUURVERANDERINGEN

Risico's: kou vatten of bevriezen bij lagere temperaturen, bijv. als 's avonds de kachel uitgaat.

Voorkomen: vermijd abrupte temperatuurveranderingen zoveel mogelijk, controleer altijd de verwarming.

SIERADEN

Risico's: inslikken van kleine kraaltjes, onderdelen van oorbellen en andere sieraden.

Voorkomen: laat een papegaai niet met uw sieraden spelen. In de eerste plaats dus omdat een vogel zich hieraan kan bezeren, maar zeker niet in de laatste plaats omdat vogels graag aan oorbellen en dergelijke gaan schommelen. Dit is vooral zeer pijnlijk en vervelend voor uzelf of een onfortuinlijke gast(e).

GERAADPLEEGDE LITERATUUR:

- Lantermann, W. and S.: *Cockatoo, a complete pet owner's manual*. Barron's Educational Series, Inc., 1989.
- Schneider, B.: *Kooi- en volièrevogels*. Thieme & Cie, Zutphen, 1985.
- Ritchie, B.W., Harrison, G.J., Harrison, L.R.: *Avian Medicine: Principles and application*. Wingers Publishing, Inc., 1994.
- Lommers, H.: *Papegaaien: 101 vragen aan dierenarts Henk Lommers*, 1990
- Lantermann, W.: *Het nieuwe papegaaienboek*. Thieme.

Bel voor een gratis offerte: 0522-281776

Aluminium volières op maat gemaakt.

Standaard aluminium volières.

Onderdelen voor zelfbouw.

VRAAG NU ONZE GRATIS BROCHURE AAN!

De fabriekant voor vogels én hun liefhebbers!

Wanneperven
Holland
Tel: 0522-281776